

ὕψηλῶν ζητημάτων συνδιαλέγονται καὶ μόνον ὁσάνκις ἡ χρεία τὸ καλέσῃ.

Καὶ τὰ ὀέλγητρα πρὸς τούτοις τῆς μορφῆς, οἷον ἡ ἀρμονία, ἡ εὐκαμψία, ἡ ἀδρότης τοῦ σώματος, καὶ ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ κοινῶς καλούμενον κάλλος, συντελοῦσι βεβαίως εἰς τὸ ἀξιέραστον τῆς γυναικὸς, δὲν εἶνε ὁμῶς καὶ οὐσιῶδες προσόν, οὐδὲ πρέπει ἡ γυνὴ νὰ ἐπιζητῆ διὰ τοῦ κάλλους τὴν ἀγάπην τῶν ἄλλων. Τὸ κάλλος δὲν εἶνε ἐπίκτητον ἀγαθὸν καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῆς γυναικὸς φυσικὰ προτερήματα καὶ χάριτας· οὐχ ἦττον ὁμῶς ἡ γυνὴ φαίνεται πάντοτε ὡραία εἰς τὸν σύζυγόν της ὅταν ἔχῃ ἰλαρὸν τὸ βλέμμα, γλυκεῖαν τὴν φωνήν, κόσμια καὶ καθάρια τὸ σῶμα καὶ τὸν ἱματισμὸν, φιλοκαλίαν καὶ εὐπρέπειαν περὶ τὸν καλλωπισμὸν καὶ σεμνοπρέπειαν εἰς τοὺς λόγους καὶ τὴν ἄλλην αὐτῆς συμπεριφορὰν.

Αἱ πράξεις τῆς γυναικὸς πρέπει νὰ ἦνε πάντοτε εὐσχημοὶ καὶ νὰ προτίθενται τὴν εὐαρέστησιν τοῦ συζύγου, τὸν παραδειγματισμὸν τῶν τέκνων καὶ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν νὰ γίνωνται δὲ πᾶσαι ἐν ἀρμοδίῳ χρόνῳ καὶ οὔτε μετὰ σπουδῆς μεγάλης, οὔτε μετὰ νωθρότητος, ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, χαριέντως καὶ ἀφελῶς.

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἀφθέρδιον, τὸ ὁποῖον εὐμενῶς ἐχορήγησεν ἡμῖν ἕνεος τις λόγιος παρ' ἡμῖν διατρίβων, περὶ τῶν ἐργασιῶν κλασσικῶν φιλολόγων καὶ τοπογράφων ἐπιστημόνων Γερμανῶν πρὸς σχεδιογράφειαν τοπογραφικοῦ σχεδίου τῶν Ἀθηνῶν, ἵνα χρησιμεύῃ εἰς φιλολογικὰς μελέτας. Ἐκ τοῦ ἀφθέρδιου τούτου θέλει μάθει ὁ ἀναγνώστης ὅποια προθυμία καὶ ὅποια συνδρομὴ καταβάλλεται πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου, ἐκτελουμένου ἤδη παρ' ἡμῖν ἐν πάσῃ ἡρεμίᾳ καὶ ἀθροῦσως, ὡς ἀρμόζει εἰς τὰς ἀληθεῖς, σπουδαίας καὶ εἰλικρινεῖς ἐπιστημονικὰς μελέτας.

Τοιαύτη ἐργασία, ἐπὶ τοῦ ἱστορικοῦ ἐδάφους τῆς Ἀττικῆς γυνομένη, ἐργασία, ἣς προηγήθησαν μυρία ἄλλα, τιμᾶ τούτους ἐργάτας καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν, ὑπόκειται δὲ καὶ ἀξιωματικὸν παράδειγμα σὺν ἄλλοις πολλοῖς προγενεστέροις εἰς τοὺς ἀρχοντας τῆς Ἑλλάδος, διδάσκουσα, ὅτι ὀφείλουσι γενναιοτέραν μὲν συνδρομὴν εἰς τὴν ἐπὶ παντὸς κλάδου ἐπιστημονικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ τόπου, πλειοτέραν δὲ καὶ καθολικωτέραν μέριμναν περὶ αὐτῆς, ἀξίαν τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ εὐγενοῦς γοήτρου, ὅπερ ἐμπνέει τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ἀξίαν τῆς θέσεως, ἣν κατέγει μετὰ τῶν πάντων τῶν ἄλλων ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἑθνῶν. Σ. τ. Δ.

Περὶ τοῦ νέου τοπογραφικοῦ σχεδίου τῆς

ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἐπάρχουσι σπουδαῖοι κλάδοι τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης, οἱ ὅποιοι ὑπὸ τοῦ φιλολόγου μόνον καὶ ἀρχαιολόγου δὲν δύνανται ἀρκούντως νὰ καλλιεργηθῶσιν· οἷον, κυρίως, ὁ κλάδος τῆς ἀρχαίας τοπογραφίας, ὅστις ἀπαιτεῖ ἐξησκημένον ὀφθαλμὸν ὡς πρὸς τὴν κρίσιν τοῦ ἐδάφους, καὶ χεῖρα ἐπιτηδεῖον πρὸς παράστασιν αὐτοῦ. Αὐταὶ εἰσὶν ἐπιτηδεῖότητες, οἷα κυρίως εἰς τὰ γενικά τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατῶν ἐπιτελεῖα ἀναπτύσσονται. Εὐτυχῶς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γερμα-

νικοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου εὐρίσκεται ἀνὴρ μεγάλῃ ἐπιστημονικῇ ἀξίᾳ κεκτημένος, ἀνὴρ, ὅστις ὁ ἴδιος σπουδαίως συντέλεσεν εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ ἐξακριβώσιν τῆς κλασσικῆς τοπογραφίας. Διὰ τοῦτο ὁ καθηγητὴς Ἐρνέστος Κούρτιος πλήρης πεποιοθήσεως ἀπετάθη κατὰ τὸ ἔτος 1862 πρὸς τὸν κόμητα Μόλτκε, καὶ ἔλαβε δι' αὐτοῦ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ στρατηγοῦ φόν Στράντζ, μεθ' οὗ ἐπροσπάθει νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ ὄχρωτικὸν σύστημα τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν, καθὼς παριστάνεται νῦν εἰς τοὺς «ἐπτά πίνακες τῆς τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν». Αὕτη ἡ σχέσις μετὰ τοῦ γερμανικοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς κλασσικῆς φιλολογίας ἔγεινε ἔκτοτε ὁσημέραι στενωτέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1872 μετέβη ὁ συναγματάρχης Ῥέγελυ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Κουρτίου εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἵνα ἐξακριβώσῃ τὴν τοπογραφίαν τῆς Ἐφέσου, τῶν Σάρδεων καὶ τῆς ἀρχαίας Σμύρνης. Κατὰ τὸ ἔτος 1874, ταυτοχρόνως τῇ ἰδρῦσει τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις, συνελήθη καὶ τὸ σχέδιον τοῦ νὰ γείνη νέος τριγωνισμὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περιχώρων, ἵνα τέλος πάντων ὑπάρξῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβῆς καὶ ἐντελής παράστασις τοῦ πλέον ἀξιωματικοῦ τόπου ἅπαντος τοῦ γνωστοῦ κόσμου, ἥτις νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἀπαραίτητος βᾶσις ἀπασῶν τῶν ἐρευνῶν περὶ τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Ὁ κόμης Μόλτκε ἠσπᾶσθη ἐκ νέου τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Κουρτίου ὑποβληθέντα εἰς αὐτὸν σχέδια, ἣ δὲ γενικὴ διοικήσις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐχορήγησε τὰ ἀναγκαῖα χρήματα, καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀπασῶν τῶν τηλεγραφικῶν ἐργασιῶν ἐν τῷ μεγάλῳ ἐπιτελεῖῳ Κ. Κάουπερτ ἔλαβεν ἀδειαν ἀπουσίας, ἵνα ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν ἐν Ἀθήναις. Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1875 ἀπεπερατώθη αὕτη κατὰ τὰ κυριώτερα μέρη τῆς τῆ βοήθειά τοῦ Κ. Ῥαγκαβῆ, ὅστε ἠδύναντο οἱ πίνακες νὰ ἰχνογραφηθῶσι καὶ χραχθῶσιν ἐν Γερμανίᾳ. Ἴνα δὲ δοθῇ εἰς τὸν χάρτην τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἀναγκαῖα ἀναπλήρωσις, ἦλθεν ἐνταῦθα κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ κ. Γεώργιος φόν Ἄλτεν, ὑπολογιστὸς ἐν τῷ μεγάλῳ ἐπιτελεῖῳ, ἵνα κάμῃ τὸ σχέδιον τῶν περὶ τοὺς λιμένας μερῶν. Πρότινον δ' ἐβδομάδων ἦλθε καὶ πάλιν ἐνταῦθα ὁ κ. Κάουπερτ, ἵνα συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Κουρτίου πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν χαρτῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ μέρους τῶν ἐργασιῶν μοχθεῖ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Πέλτς, εἰς ὃν ἐχορήγησε τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσα ὁ ἐπὶ τοῦ Ἐμπορίου ὑπουργὸς τῆς Πρωσσίας. Τέλος ἐφθασε καὶ ἐκ τοῦ γεωδαισιτικοῦ ἐν Βερολίνῳ γραφείου ὁ μαθηματικὸς διδάκτωρ κ. φόν Βίντερπερκ, ἵνα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ κ. Κάουπερτ ἐπεκτείνῃ τὸν τριγωνισμὸν καὶ ἐπὶ τῶν περιχώρων τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸν Ἰμπτὸν καὶ τὸν Πάρνηθα. Οὕτω συ-